

Ds. Thomas Boston: Een nadrukkelijke aansporing

Auteur: Ds. Thomas Boston (1676-1732)
Tekst: Luk. 23 : 42
Bron: Bekeert u tot Hem
Thema: Een nadrukkelijke aansporing

Bekeert u tijdig en vertrouw niet op een late bekering. Laat dit voorbeeld van de moordenaar aan het kruis, of wat dan ook, niet de oorzaak zijn dat u de bekering uitstelt. U hebt menige roepstem gehad om tot de Heere terug te keren, maar helaas!

Voor de meesten zijn deze roepstemmen zonder uitwerking geweest. God geeft ons in Zijn voorzienigheid een oproep om ons te bekeren, op dit ogenblik. Hij zegt tot ons, als tot de kerk van Efeze: "Gedenk dan, waarvan gij uitgevallen zijt, en bekeert u, en doe de eerste werken; en zo niet, Ik zal u haastelijk bijkomen, en zal uw kandelaar van zijn plaats weren, indien gij u niet bekeert" (Openb. 2:5).

God weet waarin onze tegenwoordige beproeving zal eindigen. Maar in die donkere omstandigheden, die God over ons beschikt heeft, kunnen wij duidelijk zien dat God een jaloez God is, en dat Hij de zonden van het volk aan het licht brengt. Bekering zou het geschiktste middel zijn om ons uit onze moeilijkheden te redden.

Indien er een geest van gebed en berouw zou zijn over de oorzaken waarom God een twist met ons heeft, dat zou dat een teken ten goede zijn. Maar helaas! Het werk der bekering wordt door de meesten van tijd tot tijd uitgesteld, tot het uitgesteld wordt tot op het sterfbed. En wie kan waarborgen dat men zich daar aan een afspraak zal houden?

Over een sterfbedbekering zou ik het volgende willen zeggen. Als men op een sterfbed bekeerd wordt, dan is het voor God de onnuttigste bekering, en voor de mens zelf de pijnlijkste. Onnuttig, want dan beginnen mensen voor God te werken, als hun tijd ten einde loopt; en zo krijgt God, al worden zij dan verlost, weinig eer van hen. Een sterfbedbekering is ook onaangenaam voor de persoon zelf, want terwijl ze verlost worden, worden ze verlost als door vuur. Ze moeten naar de hemel gaan langs de rand van de hel. Terwijl ze zien dat hun dagen bijna geteld zijn en hun geweten wakker wordt geschud, moet de eeuwigheid wel een verschrikkelijke aanblik voor hen zijn.

Een bekering op een sterfbed is zelden oprecht. De koning der verschrikking deed een farao zeggen dat hij gezondigd had. Maar welk een oprechtheid er meestal is in die dingen die op een sterfbed beginnen, kan opgemaakt worden uit het geval van velen die, naar hun eigen gedachte of naar de gedachte van anderen, geen hoop hadden op herstel van hun ziekte.

Als ze toch van hun ziekte herstellen, dan zijn ze precies de mannen en vrouwen die ze daarvoor waren. Wanneer een bekering op een sterfbed er zeer oprecht uitziet, dan is het moeilijk om zekere conclusies te trekken. Dan is het zoals Augustinus in zo'n geval zei: "Ik zeg niet dat zo'n mens veroemd zal worden, of dat hij behouden zal worden, maar u moet, terwijl u gezond bent, acht slaan op het werk der bekering."

Tenslotte. Velen vertrouwen op een bekering op hun sterfbed, die echter nooit een sterfbed krijgen. Sommigen worden verrast in de eeuwigheid. Sommigen worden zo door hun ziekte heen en weer geslingerd, dat ze over niets kalm kunnen nadenken. Sommigen verliezen spoedig hun verstand; de meesten sterven zoals zij leven.

Daarom, bekeert u op tijd, en stel niet langer uit, opdat u geen verwoesting over uw ziel zult brengen, die nooit meer hersteld kan worden.